

Vejledning om skift mellem databehandlingstjenester

Dataforordningens kapitel VI

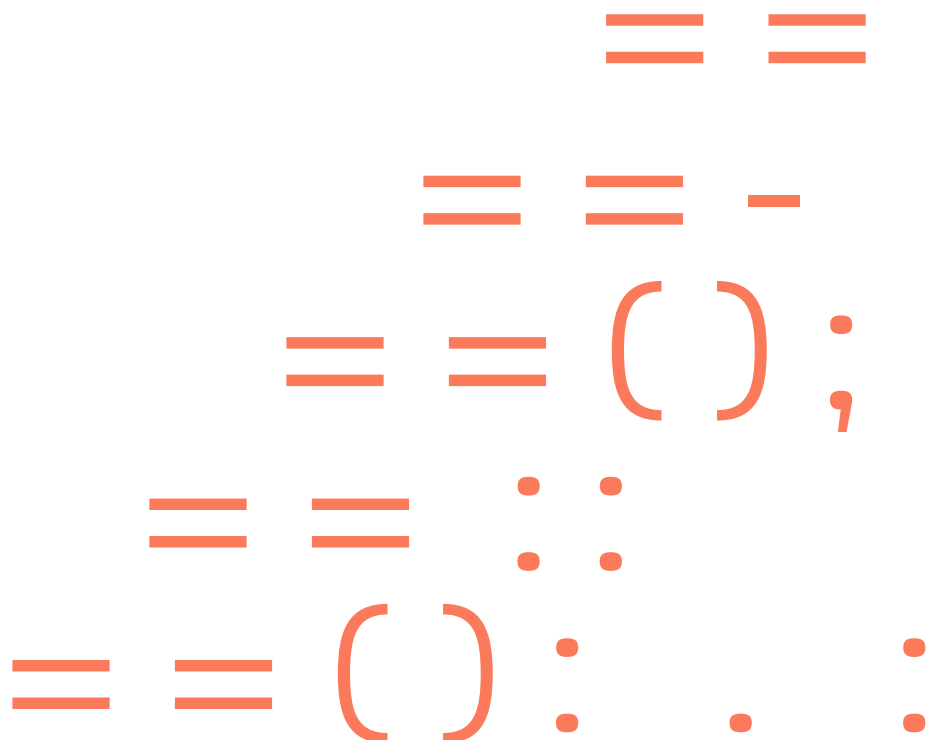
December 2025

Indhold

1.	Indledning	3
2.	Hvad er en databehandlingstjeneste?	5
3.	Hvem er omfattet af reglerne?	7
4.	Hvilke forpligtelser har en udbyder af databehandlingstjenester?	7
5.	Hvilke undtagelser gælder?	15
6.	Det bør I også vide	16

Dato	Versionshistorik
01-12-25	1.0

1. Indledning

Dataforordningen¹ – også kendt som Data Act – blev vedtaget den 13. december 2023, og de fleste dele af forordningen har fundet anvendelse fra den 12. september 2025.

Dataforordningen udgør et led i den europæiske datastrategi og skal bidrage til oprettelsen af et indre marked for data. Forordningens regler gælder på tværs af sektorer. Formålet med dataforordningen er således bl.a. at styrke dataøkonomien i EU og fremme et konkurrencedygtigt data-marked. Dette skal ske ved, at data gøres mere tilgængelige og anvendelige samt ved, at data-dreven innovation fremmes.

Dataforordningens kapitel VI bidrager til dette ved at stille nye krav til udbydere af databehandlingstjenester, heriblandt krav til vilkår for skift mellem udbydere, oplysningspligter, gebyrer og overførbare af data.

Fokus i dataforordningens kapitel VI er på at fjerne hindringer for effektive skift mellem databehandlingstjenester. Reglerne vedrører bl.a. tekniske forpligtelser for udbydere af databehandlingstjenester og udfasning af gebyrer, som kunder opkræves for skifteprocessen (skiftegebyrer).

I denne vejledning kan I læse mere om dataforordningens regler om skift mellem databehandlingstjenester. Vejledningen er i særdeleshed tiltænkt brug i professionel kontekst, f.eks. blandt compliance-medarbejdere, selvstændige erhvervsdrivende og andre der potentielt måtte være omfattet af dataforordningens kapitel VI.

I takt med at der kommer tilsynspraksis på området og eventuelle supplerende vejledninger og fortolkningsbidrag fra f.eks. EU-Kommissionen eller andre relevante myndigheder, forventer Digitaliseringsstyrelsen at revidere vejledningen.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2854 af 13. december 2023 om harmoniserede regler om fair adgang til og anvendelse af data og om ændring af forordning (EU) 2017/2394 og direktiv (EU) 2020/1828 (dataforordningen).

Databehandlingstjenester: forpligtelser og rettigheder

- Et overblik over centrale elementer i dataforordningens kapitel VI

Udbydere:

- Skal fjerne hindringer for effektive skift mellem udbydere af databehandlingstjenester (art. 23).
- Skal handle i god tro (art. 27).
- Skal leve op til dataforordningens krav om oplysningspligter. Dette inkluderer at give kunder oplysninger om procedurer for skifte, metoder, formater, restriktioner og tekniske begrænsninger (art. 26).
- Skal leve op til dataforordningens krav til aftalevilkår. Dette inkluderer at give klar og forståelig skriftlig information før indgåelsen af en aftale, inkl. information om skiftevilkår og tekniske begrænsninger (art. 25 og 29).
- Skal sikre, at skiftegebyrer kun dækker faktiske og direkte udgifter forbundet med et skifte, frem til 12. januar 2027 (art. 29, stk. 3).
- IaaS-udbydere skal leve op til krav om funktionel ækvivalens (art. 30).
- Udbydere der ikke er begrænset til ren IaaS, fx PaaS og SaaS, skal leve op til krav om åbne grænseflader (art. 30).

Kunder:

- Skal handle i god tro (art. 27).
- Ret til klar og forståelig skriftlig information om vilkår før indgåelsen af en aftale (art. 25 & 29).
- Ret til oplysninger om tilgængelige procedurer for skift og portering til databehandlingstjenesten (art. 26).
- Ret til en maksimal opsigelsesfrist på to måneder (art. 25).
- Ret til en maksimal overgangsperiode for portering af alle eksporterbare data på 30 dage ved skifte af udbyder (art. 25).
- Ret til rimelige og dokumenterbare skiftegebyrer ved et skifte frem til 12. januar 2027 (art. 29).
- Ret til skift mellem udbydere uden skiftegebyrer efter 12. januar 2027 (art. 29).
- Mulighed for at anmode om levering af supplerende ydelser ifm. skift efter aftale med udbyderen.

2. Hvad er en databehandlingstjeneste?

I dataforordningen er en databehandlingstjeneste defineret som en digital tjeneste, der leveres til en kunde, og som muliggør alment tilgængelig og on-demand-netværksadgang til en fælles pulje af konfigurerbare, skalerbare og elastiske databehandlingsressourcer af central, distribueret eller stærkt distribueret karakter, og som kan tilvejebringes hurtigt og stilles til rådighed med minimal administrativ indsats eller tjenesteudbyderinteraktion.

Tabel 1: Nedbrydning af elementer i definitionen på en databehandlingstjeneste

On-demand-netværksadgang: En kunde kan efter behov selv tilvejebringe cloud-ressourcer uden at dette kræver menneskelig interaktion med hver enkelt leverandør. Ressourcer er tilgængelige via internettet og kan tilgås på tværs af forskellige enheder (mobil, tablet, etc.)	Fælles pulje: Databehandlingstjenester leverer dets ressourcer til flere kunder, som deler en fælles adgang til tjenesten. Databehandlingen foregår dog særskilt for hver kunde, hvorfor disse ikke har adgang til hinandens data.
Konfigurerbare: Trods det, at kunder anvender den samme digitale tjeneste og den dertilhørende infrastruktur, er de ved oprettelse i stand til at få tilpasset egenskaberne for deres del, så tjenesten passer til deres behov.	Skalerbare: Udbydere er i stand til at justere kapaciteten af tjenesten efter behov (efterspørgsel), f.eks. ved at tilføje mere lagerplads, eller omvendt at mindske kapaciteten ved at fjerne unødvendige ressourcer.
Elasticitet: Ressourcekapacitet kan elastisk tilvejebringes og afgives, i nogle tilfælde automatisk, til hurtigt at skalere op eller ned i takt med efterspørgslen, f.eks. hvis en webshop pludseligt får mange besøgende.	Central, distribueret eller stærkt distribueret: Digitale tjenester kan have forskellige arkitekturer: fra traditionelle datacentre, til edge computing og globalt distribuerede systemer, såsom globale cloudtjenester.

En databehandlingstjeneste gør det muligt at lagre, analysere og behandle data ved brug af tjenesten. Dette inkluderer f.eks. typiske cloud servicemodeller såsom IaaS, PaaS, SaaS. Andre eksempler på databehandlingstjenester er f.eks. edgetjenester, fog computing, dataanalyseplatforme, outsourcing af databasedrift og visse andre former for IT-drift, såfremt tjenesten er omfattet af definitionen af databehandlingstjenester.

Tabel 2: Beskrivelse af typiske databehandlingstjenester

Almindelige cloud servicemodeller
Infrastruktur som en service (IaaS) IaaS er den mest basale af de tre typiske servicemodeller. IaaS inkluderer basal fysisk infrastruktur såsom servere, netværksudstyr og lager, der tilbydes som en service over nettet. Anvenderen har altså adgang til rå infrastruktur, men skal selv installere og drive al software, såvel operativsystemer som applikationer. Med frit valg af bl.a. operativsystemer og driftsmiljøer giver IaaS anvenderen den største fleksibilitet, men også det største drifts- og vedligeholdelsesansvar.
Platform som en service (PaaS) PaaS går skridtet videre fra IaaS. Anvenderen har med valg af en PaaS-tjeneste adgang til en infrastruktur, som leverandøren servicerer med bl.a. databaser, operativsystemer og centrale API'er. På denne platform kan anvenderen implementere egenudviklede eller erhvervede applikationer. Anvenderen har selv kontrol med og ansvar for de implementerede applikationer og muligvis tilhørende konfigurationsindstillinger for applikationens driftsmiljø. Kontrol med og ansvar for den underliggende cloudinfrastruktur og operativsystemer overlades til leverandøren.
Software som en service (SaaS) SaaS er den mest komplette servicemodel. Med en SaaS-løsning har anvenderen adgang til at bruge leverandørens færdigudviklede, cloudbaserede forretningsapplikationer. Ved en SaaS-løsning har leverandøren det fulde ansvar for drift og vedligehold af den samlede løsning, hvilket giver anvenderen mulighed for udelukkende at fokusere på anvendelsen af produktet. Idet anvenderen typisk har relativt få muligheder for selv at tilpasse produktet, skal forretningsbehovene være dækket af produktet, som det foreligger. SaaS er den af de tre servicemodeller, der giver anvenderen mindst fleksibilitet, men tilsvarende mindst ansvar for drift og vedligehold.

3. Hvem er omfattet af reglerne?

Man er en udbyder af databehandlingstjenester, hvis én eller flere af ens virksomheds services er en databehandlingstjeneste.

Alle udbydere af databehandlingstjenester, der tilbyder service til kunder inden for EU, er omfattet af reglerne om skift mellem databehandlingstjenester, uanset udbyderens egen fysiske placering. F.eks. vil en amerikansk eller norsk udbyder af databehandlingstjenester være omfattet af reglerne, hvis de udbyder deres services til danske kunder.

4. Hvilke forpligtelser har en udbyder af databehandlingstjenester?

Udbydere af databehandlingstjenester skal efterleve en række krav for bl.a. at sikre, at kunder ikke bliver låste i deres valg af udbyder.

Fjerne hindringer for effektive skift

Udbydere af databehandlingstjenester skal gøre det muligt for kunder at skifte til en databehandlingstjeneste, der dækker samme tjenestetype, og som leveres af en anden udbyder af databehandlingstjenester, eller til lokal IKT-infrastruktur, eller, hvor det er relevant at anvende flere udbydere af databehandlingstjenester på samme tid.

Derudover skal udbydere fjerne hindringer, der forhindrer kunder i at foretage effektive skifte.

Hvor finder jeg baggrunden for dette i dataforordningen?

Denne findes i kap. VI, artikel 23.

At handle i god tro

Alle parter involveret i skifteprocessen skal samarbejde i god tro om at gøre processen effektiv, muliggøre rettidig overførsel af data og sikre, at databehandlingstjenesten fungerer stabilt uden driftsafbrydelser.

Hvor finder jeg baggrunden for dette i dataforordningen?

Denne findes i kap. VI, artikel 27.

Oplysningspligter

Udbydere af databehandlingstjenester skal give kunder oplysninger om tilgængelige procedurer for at skifte til databehandlingstjenesten, herunder oplysninger om metoder, formater, restriktioner og tekniske begrænsninger.

- Udbydere af databehandlingstjenester skal give kunder oplysninger om tilgængelige procedurer for at skifte til databehandlingstjenesten, herunder oplysninger om metoder, formater, restriktioner og tekniske begrænsninger.
- Udbydere af databehandlingstjenester skal give kunder en henvisning til et ajourført onlineregister, med nærmere oplysninger om alle de datastrukturer og formater samt de relevante standarder og åbne interoperabilitetsspecifikationer, som kunders eksporterbare data skal være tilgængelige i.
- Forud for indgåelse af en aftale skal udbydere af databehandlingstjenester, på en hjemmeside eller anden lettilgængelig måde, give kunden klare oplysninger om standardtjenestegebyrer og sanktioner for førtidig opsigelse, som kan pålægges, samt om evt. skiftegebyrer.
- Hvis relevant, skal udbydere af databehandlingstjenester, på en hjemmeside eller anden lettilgængelig måde, informere kunder om databehandlingstjenester, som er særligt komplekse, hvorfor et skifte vil være særligt omkostningsfuldt, eller medføre betydelig indgriben i arkitekturen for kundens data, digitale aktiver eller tjenester.
- Udbydere af databehandlingstjenester skal på deres hjemmeside beskrive hvilke tekniske, organisatoriske og kontraktlige foranstaltninger, de benytter for at forhindre international statslig adgang til andre data end personoplysninger,

som er gemt i EU, hvis denne adgang ville være i strid med EU-retten eller dansk lovgivning, samt hvilken jurisdiktion udbyderens databehandlingstjenester er underlagt.

- Hvis en databehandlingstjeneste er omfattet af en undtagelse fra reglerne i dataforordningen om skift mellem databehandlingstjenester, skal udbydere forud for indgåelsen af en aftale, informere kunden om, hvilke forpligtelser der ikke finder anvendelse. Dette kan I læse mere om i afsnittet: ["Hvilke undtagelser gælder?"](#).

Hvor finder jeg baggrunden for dette i dataforordningen?

I rækkefølge ift. punkterne, findes baggrunden i kap. VI:

- Art. 26 (A)
- Art. 26 (B)
- Art. 29, stk. 4 og Art. 29, stk. 6
- Art. 29, stk. 5 og Art. 29, stk. 6
- Art. 28, stk. 1.
- Art. 31, stk. 3

Skiftegebyrer

Udbydere af databehandlingstjenester må, fra den 12. januar 2027, ikke pålægge kunder gebyrer for processen ifm. et skifte af udbyder. Dette betegnes som skiftegebyrer.

Indtil den 12. januar 2027 kan udbydere af databehandlingstjenester pålægge kunder nedsatte skiftegebyrer, dvs. gebyrer som ikke overstiger de udgifter, som udbyderen selv har haft i forbindelse med den konkrete skifteproces.

Hvor finder jeg baggrunden for dette i dataforordningen?

Denne findes i kap. VI, artikel 29, stk. 1, 2 og 3.

General information

Oplysninger på udbyderens hjemmeside, hvor kunden kan finde ajourførte oplysninger om hvilke tekniske, organisatoriske og kontraktlige foranstaltninger udbyderen benytter for at forhindre international statslig adgang til andre data end personoplysninger, som er gemt i EU, hvis denne adgang ville være i strid med EU-retten eller dansk lovgivning, samt hvilken jurisdiktion deres databehandlingstjenester er underlagt.

Hvor finder jeg baggrunden for dette i dataforordningen?

Denne findes i kap. VI, artikel 28, stk. 2

Aftalevilkår

Udbydere af databehandlingstjenester skal formulere vilkårene for skift mellem udbydere i en skriftlig aftale, som skal være tilgængelig for kunden inden aftalen indgås, og som kunden skal have mulighed for at gemme. De følgende afsnit beskriver, hvilke bestemmelser om krav til skifte, opsigelse og overgangsperiode en aftale som minimum skal indeholde oplysninger om (afsnit markeret med kursiv).

Krav til skifte

- Kundens muligheder for at få sin eksporterbare data og digitale aktiver overført fra én udbyder (kildeudbyder) til en ny udbyder (destinationsudbyder), til intern infrastruktur (lokal IKT-infrastruktur) eller helt slettet, afhængigt af kundens eget ønske. I tabel 3 findes en beskrivelse af, hvad der udgør hhv. eksporterbare data og digitale aktiver.
- En udtømmende specifikation af alle kategorier af data og digitale aktiver, der kan overføres til en ny udbyder eller intern infrastruktur, herunder som minimum alle eksporterbare data, og data der er undtaget, fordi de udgør forretningshemmeligheder.
- I forbindelse med et skifte af udbyder, forpligtes udbydere af databehandlingstjenester til at yde bistand til kunden, stille alle relevante oplysninger til rådighed, sikre fortsat forretningsdrift og et højt sikkerhedsniveau.

- Information om kendte risici for den fortsatte forretningsdrift i skifteprocessen, der kan tilskrives kildeudbyderen.
- Information om skiftegebyrer, der kan pålægges kunden.

Hvor finder jeg baggrunden for dette i dataforordningen?

I rækkefølge ift. punkterne, findes baggrunden i kap. VI:

- Art. 25, stk. 2, litra a
- Art. 25, stk. 2, litra f
- Art. 25, stk. 2, litra a, i, ii og iv samt stk. 2, litra b
- Art. 25, stk. 2, litra a, iii
- Art. 25, stk. 2, litra i

Tabel 3: Karakteristika på 'eksporterbare data' og 'digitale aktiver':
hvad overføres ifm. et skifte mellem udbydere af databehandlingstjenester?

Eksporterbare data

- Input og outputdata inkl. metadata.
- Data der er direkte eller indirekte genereret af kunden/gennem kundens brug.
- *Eksklusiv:* immaterielle rettigheder, forretningshemmeligheder og data med kritisk relevans for cybersikkerheden.

Digitale aktiver

- Metadata (f.eks. indstillinger, sikkerhed, adgang/adgangsstyring) og tilfælde af virtualiseringsteknologier (f.eks. VM og containere).
- Aktiver som kunden har rettigheder til brug af uafhængigt af et kontraktuelt forhold til udbyderen.

- Overføres fra kilden til destinationen (ny udbyder eller intern infrastruktur).
- Basis for funktionel ækvivalens eller åbne grænseflader.
- Specificeret i cloud-kontrakter så kunden er informeret om, hvilke data der kan overføres ifm. et skifte mellem udbydere.
- Sletning af data efter kundens forespørgsel.

Opsigelse og overgangsperiode

- En maksimal opsigelsesperiode på to måneder. Når opsigelsesperioden udløber kan kunden underrette kildeudbyderen om sit ønske om at skifte til en ny destinationsudbyder, til lokal IKT-infrastruktur eller at få egne eksporterbare data og digitale aktiver slettet. Dette er vist i tabel 4, "scenarie A".
- En maksimal overgangsperiode for dataudtræk på 30 kalenderdage. I overgangsperioden skal udbyderen overføre alle eksporterbare data og digitale aktiver til destinationsudbyderen, lokal IKT-infrastruktur, eller foretage sletning. Overgangsperioden starter, når den maksimale opsigelsesperiode slutter.
- Hvis den maksimale overgangsperiode ikke er teknisk gennemførlig, skal udbyderen underrette kunden inden for 14 arbejdsdage efter anmodningen om at foretage et udbyderskifte. Udbyderen skal begrunde den manglende tekniske gennemførlighed og angive en alternativ overgangsperiode. En alternativ overgangsperiode må ikke overstige syv måneder – en periode, hvor driften fortsat skal sikres. Dette er vist som "scenarie B" i tabel 4.
- Kunden har ret til at forlænge overgangsperioden én gang med en periode, som kunden finder hensigtsmæssig.
- Kunden har ret til en periode på minimum 30 kalenderdage begyndende efter udløbet af overgangsperioden til selv at hente (eks. downloade eller tilgå) sin data.
- Udbyderen af databehandlingstjenester forpligtes til at sikre fuldstændig sletning af alle eksporterbare data og digitale aktiver, som er genereret direkte af kunden, eller som vedrører kunden direkte, efter udløbet af perioden for dataudtræk, eller en anden aftalt periode herefter, hvis skifteprocessen er afsluttet på en vellykket måde.
- Aftalen anses for ophørt, når skifteprocessen er vellykket afsluttet eller ved udløbet af den maksimale opsigelsesfrist, hvis kunden ønsker at få eksporterbare data og digitale aktiver slettet. Kunden skal underrettes om aftalens ophør.

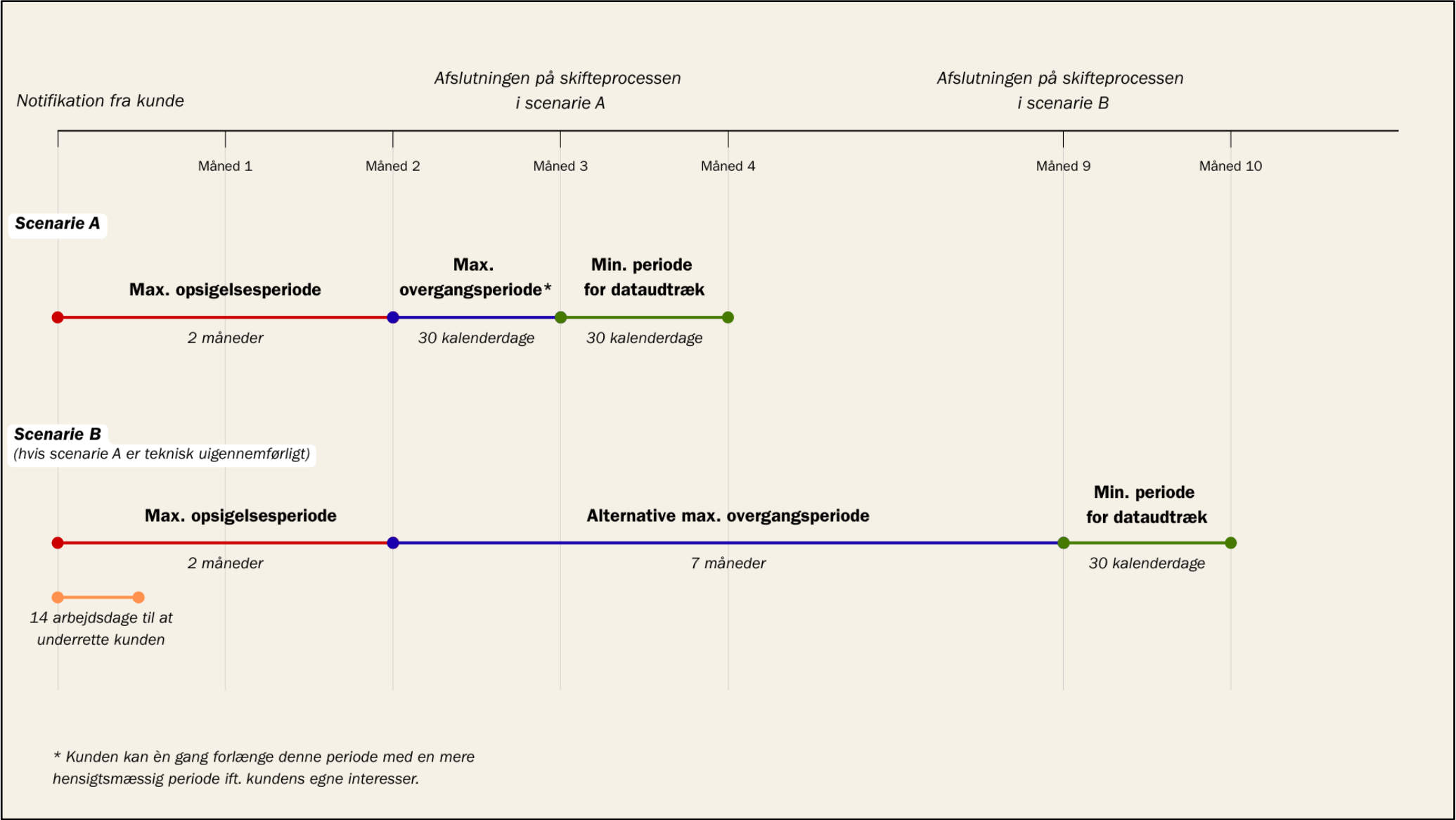

Hvor finder jeg baggrunden for dette i dataforordningen?

I rækkefølge ift. punkterne, findes baggrunden i kap. VI:

- Art. 25, stk. 2, litra d og stk. 3
- Art. 25, stk. 2, litra g
- Art. 25, stk. 4
- Art. 25, stk. 5
- Art. 25, stk. 2, litra h
- Art. 25, stk. 2, litra c

Tabel 4: Tidsoversigt over opsigelses- og overgangsperioder ifm. skifte af udbyder af databehandlingstjenester

Funktionel ækvivalens

Udbydere af databehandlingstjenester begrænset til infrastrukturelle elementer forpligtes til, efter bedste evne, at sikre, at kunder opnår tilsvarende funktioner ved skifte mellem tjenester med samme type service (IaaS). Dette kaldes funktionel ækvivalens. Funktionel ækvivalens indebærer, at kunder ikke skal opleve forskelle i funktioner, præstationsevner og standarder ved skift mellem udbydere af samme type service.

Kravet til funktionel ækvivalens gælder IaaS-tjenester som deler det samme primære formål, de samme funktioner og har samme databehandlingsservicemodel, hvorfor man som kunde må forvente et tilsvarende niveau i funktionaliteten i miljøet fra udbyder til udbyder ifm. et skifte.

Kildeudbydere forpligtes til at lette skifteprocessen ved at stille kapacitet, tilstrækkelig oplysning, dokumentation, teknisk støtte og de nødvendige værktøjer til rådighed for at destinationsudbyderen opnår forudsætning for at skabe funktionel ækvivalens for kunden.

Hvor finder jeg baggrunden for dette i dataforordningen?

Denne findes i kap. VI, artikel 30, stk. 1

Åbne grænseflader

Udbydere af databehandlingstjenester der ikke er begrænset til infrastrukturelle elementer forpligtes til gratis at stille åbne grænseflader til rådighed til kunder og destinationsudbydere for at lette et skifte. Dette gælder f.eks. udbydere af PaaS og SaaS. Grænsefladerne skal omfatte tilstrækkelige oplysninger om databehandlingstjenesten til at muliggøre udvikling af software, der kan kommunikere med tjenesten, med henblik på dataportabilitet og interoperabilitet.

Disse udbydere skal også, på kundens anmodning, eksportere alle eksporterbare data i et struktureret, almindeligt anvendt og maskinlæsbart format, hvis skiftet er mellem tjenester af samme tjenestetype.

Hvor finder jeg baggrunden for dette i dataforordningen?

Denne findes i kap. VI, artikel 30, stk. 2 og stk. 5

5. Hvilke undtagelser gælder?

Data

Visse typer af data er undtaget krav om portering af kunders eksporterbare data og digitale aktiver fra kildeudbyder til destinationsudbyder:

- Data der er beskyttet af intellektuelle ejendomsrettigheder.
- Data som udgør en forretningshemmelighed for kildeudbyderen.

Hvor finder jeg baggrunden for dette i dataforordningen?

Denne findes i kap. VI, artikel 30, stk. 6

Databehandlingstjenester

Bestemte typer af databehandlingstjenester er undtaget visse forpligtelser i forbindelse med skift mellem databehandlingstjenester. Forud for indgåelse af en aftale om levering af databehandlingstjenester, skal udbyderen informere potentielle kunder om disse undtagelser.

Skræddersyede databehandlingstjenester

Databehandlingstjenester som er så skræddersyede, at de ellers ikke udbydes på markedet i kommercielt omfang, f.eks. tjenester, hvor et flertal af de primære funktioner – eller samtlige af dets komponenter - er udviklet og konfigureret specifikt til en individuel kundes behov.

- Undtaget reglerne om at opnå funktionel ækvivalens.
- Undtaget reglerne om gradvis fjernelse af skiftegebyrer.

Hvis en virksomhed f.eks. får lavet en skræddersyet IaaS-løsning, der er lavet, så den dækker præcist denne virksomheds behov, og at udbyderen ellers ikke udbyder denne IaaS-løsning eller dets komponenter på det kommercielle marked, kan denne databehandlingstjeneste være undtaget fra reglerne om funktionel ækvivalens og reglerne om gradvis fjernelse af skiftegebyrer.

Testdatabehandlingstjenester

Databehandlingstjenester som udelukkende benyttes til at teste eller evaluere tjenesten over en begrænset periode.

- Undtaget alle forpligtelser i reglerne om skift mellem databehandlingstjenester.

Hvor finder jeg baggrunden for dette i dataforordningen?

Denne findes i kap. VI, artikel 31, stk. 1, 2 og 3

6. Det bør I også vide

Hvornår finder reglerne anvendelse?

Reglerne i dataforordningen har fundet anvendelse fra den 12. september 2025.

Dataforordningen introducerer en gradvis afskaffelse af skiftegebyrer for skift mellem udbydere af databehandlingstjenester.

I perioden fra den 11. januar 2024 til den 12. januar 2027, kan udbydere fortsat opkræve skiftegebyrer, dog i begrænset omfang til maksimalt at dække de omkostninger, der direkte er forbundet med den pågældende skifteproces.

Fra den 12. januar 2027 er opkrævning af skiftegebyrer forbudt.

Offentliggørelse af bestemmelser til standardkontrakter

Europa-Kommissionen vil snarest udvikle og offentliggøre standardkontraktbestemmelser (SCC'er) til databehandlingskontrakter med fair, rimelige og ikke-diskriminerende vilkår.

Europa-Kommissionen har med denne baggrund nedsat en ekspertgruppe til at udarbejde og anbefale SCC'er. Ekspertgruppens [færdige rapport kan findes på Europa-Kommissionens hjemmeside](#) (side 120).

Anbefalede handlinger

Udbydere af databehandlingstjenester kan tage følgende skridt for at forberede sig og sikre overholdelse af dataforordningens regler om skift mellem databehandlingstjenester:

- Evaluere og opdatere relevante vilkår og betingelser i kontrakter for ydelse af databehandlingstjenester.
- Planlægge og udvikle relevante processer for at sikre, at kravene for kunders muligheder for ubesværet at skifte mellem udbydere efterleves.
- Kortlægge eksporterbar data og digitale aktiver for at sikre, at der er tydelig information tilgængeligt for kunderne, der beskriver, hvordan denne data kan flyttes eller slettes.
- Tilpasse den tekniske infrastruktur til krav om funktionel ækvivalens eller udvikle åbne grænseflader.
- Udbydere af både IaaS og PaaS skal forberede sig på at være i stand til, efter anmodning, at adskille infrastrukturenterprises fra platformsservices, hvis dette er teknisk gennemførligt. Det samme vil være gældende for udbydere af både IaaS- og SaaS-services.